

[Jørgen Peder Hansen.]

har været opmærksom på de ulemper, der er påført ikke mindst de bornholmske fiskere, og som har givet anledning til drøftelser om kompensation for de erhvervsmuligheder, der er gået tabt eller vil gå tabt ved aftalens iværksættelse. Det finder jeg er tilfredsstillende; det er som bekendt betydelige beløb, der er bundet i såvel redskaber som bådmateriel til dette særlige fiskeri. Vi bør vel også mærke os, at det er brede kredse på Bornholm, der sammen med staten har gjort det muligt for fiskerne økonomisk at magte disse opgaver. Selvsagt er der her noget, der slås i stykker, og det er derfor helt rimeligt, at man ganske nøje ser på hele erstatningsspørgsmålet, som regeringen har erklæret sig villig til i det nedsatte udvalg. Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege nødvendigheden af, at hver enkelt fiskers forhold tages op til særskilt gennemgang og bedømmelse, for forholdene er nu engang vidt forskellige fra den ene fisker til den anden.

Det er klart, at vi ikke kan gå i detaljer her i debatten om erstatningsspørgsmålet, men der melder sig dog nogle problemer, som det kan være rigtigt at have med i sine overvejelser i det nedsatte 5 mands udvalg under fiskeriministeriet.

En af de ting, jeg gerne vil nævne til overvejelse, er spørgsmålet, om det ikke kunne tænkes, at staten kunne have en interesse i at overtage alle eller nogle af de 12 bornholmske fiskerbåde, der hidtil har deltaget i dette fiskeri. Kunne disse både ikke bruges i det grønlandske fiskeri? Vi bygger i øjeblikket både, der, så vidt jeg ved, er ret så kostbare, netop til Grønland, så hvis der er mulighed for et sådant arrangement, synes jeg, det er en overvejelse værd i det udvalg, der nu sidder og arbejder.

Det kunne måske også tænkes, at skipperne kunne følge med og stille deres ekspertise til rådighed for et begrænset tidsrum; det sker jo sådan set allerede i dag, da der er grønlændere med som besætning på nogle af bådene.

Af statsministerens indlæg forstår jeg, at der i dag gives det tilsagn, at vi kunne nedsætte et ad hoc-udvalg til at se nærmere på aftalen og de problemer, som rejser sig for de bornholmske fiskere. Jeg vil gerne understrege socialdemokratiets interesse i et sådant folketingsudvalg, der nok efter min

mening vil få bred tilslutning her i tinget. Jeg betragter dette som noget særdeles væsentligt og er parat til i virkeligheden straks at se på et forslag herom.

Henning Andersen: Inden jeg giver mit bidrag til denne debat, vil jeg gerne på baggrund af statsministerens redegørelse stille statsministeren et par spørgsmål.

Når statsministeren starter med at sige, at han er glad for, at hr. Kofoed har foranlediget denne forespørgselsdebat, hvorfor har statsministeren så ikke selv af egen fri vilje givet en redegørelse? Det har statsministeren jo mulighed for.

Statsministeren siger i sin redegørelse her i dag, at afgørelsen om laksefiskeriet intet har med Grønlandsministeren at gøre, og at denne ikke har stillet et sådant krav ved regeringsdannelsen. Når dette er tilfældet — det tror jeg da på — hvorfor er det så af pressen klart fremgået, at hr. Risgaard Knudsen ikke ønskede at være fiskeriminister med hr. Knud Hertling som Grønlandsminister netop på grund af disse vanskeligheder? Jeg har ikke nogetsteds set hr. Risgaard Knudsen afkræfte dette forlydende i pressen, og derfor spørger jeg her statsministeren, om det er rigtigt; måske kan hr. Risgaard Knudsen selv redegøre for det her i dag.

Når man ser på den fjernskrivermeddelelse, som udenrigsministeriet udsendte den 2. marts i år i anledning af en pressemeddelelse om, at sovjetiske fiskerbåde i Danmark fik installeret dansk laksegej, muligvis til brug for fiskeri ved Grønland, kan man komme meget i tvivl om, hvilke aftaler der egentlig er tale om. Der står i andet afsnit af telexet:

„Danske og færøske fiskere vil i indværende år kunne opretholde laksefiskeriet ved Grønland på samme niveau som i 1971. Nedtrapning indtræder først i 1973 og afsluttes 1. januar 1976.“

altså en ganske klar tilkendegivelse af, at danske laksefiskere i de omtalte områder ved Grønland ikke kan fiske efter den 1. januar 1976. I sidste afsnit af teletextet, hvor vor status omtales, såfremt russiske eller andre landes fiskere går på laksefiskeri i samme område, står der ordret:

„... så vil Danmark anse forudsætningerne for den dansk-amerikanske forståelse om i ICNAF's møde i maj d. å. at gå